

Kremenjak

Politički list za interese grada Šibenika i okolnih sela.

Kremenjak izlazi svaki četvrtak. Pretplatna cijena na godinu 3 Krune. Na pò godine Kruna 1.50 para. Pretplate i pisma šalju se uredništvu.
Rukopisi se ne vraćaju a neplaćeni se listovi ne primaju. **Pojedini broj 4 pare (2 novč.)**

.....,i revolver sasuo u”....

Ove nečovječne riječi, koje mirišu najgorim anarhizmom čina, izrekao je svojim demagoškim patosom niko drugi neg jedan neljubljeni i nametnuti načelnik; izrekao je D.r Krstelj, koji se nije žacao, kao načelnik — kojemu je povjereno mjesno redarstvo i „nastojanje sigurnosti osoba i svojine“ — da brani jednog prostog izgrednika, koji je izdajničkim načinom ugrozio sigurnost jednog odličnog, mirnog i općeštovanog građanina.

Nečovječne riječi, rečene u bučnom govoru obrane na sudu, kao da bi tobože g. Drezga bio imao pravo, da bude pograbio revolver „i revolver sasuo u tog časnog građanina Marinkovića“, pobudile su opće zgražanje, kao kad one odavaju i pokazuju očiti anarhički odgoj. Ko nije bio tu prisutan, teško mu je vjerovati.

Teško je vjerovati, da jedna osoba sa akademskom naobrazbom, odlikovana doktorskim titulom, osoba pravničkog zvanja, pa još k tomu osoba, koja kao načelnik stoji na čelu jednog grada i kojoj je kao takvoj po zakonu povjereno mjesno redarstvo, čuvanje mira i reda, čuvanje „sigurnosti osoba“ u gradu, teško je vjerovati, da bi ona mogla to i promisliti a kamo li reći; reći javno, reći na jednom sudu.

Što se još nigdje nije dogodilo pod kapom nebeskom, to se dogodilo u Šibeniku: to je rekao bahati načelnik našeg grada, rekao je D.r Ivan Krstelj, rodnom iz Kućišta. Velimo rodnom iz Kućišta, da ko nemisli da je Šibenčanac i da je to Šibenčanac rekao.

Istina, njegove riječi padaju njemu na obraz, ali stoji i to, da je tim riječima obeščašćeno prvo mjesto u gradu, da je obeščašćena čast načelnička od samog načelnika.

Bio on, ko bio, pokazao se je nedostojnim te časti, a nju su Šibenčani čuvali kao čast svoju vlastitu; a s ovakim anarhičnim načelima pokazuje se i pogibeljnim.

A takima, ako imadu još i mrve obraza, dužnost na!aže — da odstupe, kao nedostojni.

Doli nedostojni!

Gradjanin.

Obraznost D.ra Krstelja.

Ovaj mudri i pitomi Kućištanin, kad je na kaznenog raspravi 21. tek. branio svoje gojenče „zanemarenog odgoja“, izvolio se, u svojoj bombastičnoj i simulantnoj pozi osjetljiva čovjeka, izraziti, da nema pod kapom nebeskom lista kao što je „Kremenjak“!?? — To govori „Šn“! — „Šn“, koji je digao tiskaru samo

da može izdavati onako pošteni i ljucki list kao što je „Hrv. Rieč“, u kojoj se tura u svijet tako moralno blato, kakovim može roditi samo perverzna i slabo odgojena duša, pa sad ona bila iz Kućišta il otkle mu drago.

Zar je zaboravio naš odlični obraznik ono ljucko pisanje svoga uzoritog lista, kad još „Kremenjaka“ nije ni bilo? Sjeća li se naš „vitez poštene riječi“, kako se pisalo u „Hrv. Rieči“ o najuglednijim građanima! Sjeća li se ovo, od nas građana ljucki primljeno furešće, kako je njegov pošteni list prve naše građane nazivao lupežima, lopovima, razbojnicima i ostalim ljuckim izrazima svog ljuckog odgoja? Sjeća li se, kad je i pok. Šupuka nazvao lupežem, izdajicom, moralnom propalicom, upropastiteljim naroda i sličnim njegov pošteni i moralni list? Sjeća li se, kad je pošteni list njegove poštene i obrazne osobe god. 1905 bio i dotle došao, da je, samo da sruši ugled D.ra Iljadice, kojemu on nije dostojan ni praha s postola otrti, donio onu odurnu, užasnu i prostačke duše dostojnu laž, da je D.r Iljadica u Dubrovniku 1905. god. uzeo sliku Isusa Hrista i bacio ju pod noge!?.....

Sramite li se danas toga, vi, moralni kukavci, vi, stvorenja bez odgoja, vi društveni anarhiste, koji se ne stidite javno na revolver zvati i uckati?! Stidite li se?! — Ne! jer vi ste svi, ne „zamarenog odgoja“, neg pokvarenog odgoja.

DOPISI

Iz Doca nam pišu: Čitamo u raznim novinam, da se širomašni težak počeo svagdje buditi, širom cijele Dalmacije.

Dosad je kukavni težak bio u tmuni, u kojoj su ga držale razne popovskogospodske stranke, ali danas je težak progledao, nevjeruje više svojim sisavcima i gulikožama već se skuplja u svoju pučku stranku, a na čelo stranke stavlja za vodje, ljude napredne misli, ljude čelične i poštene, a ne gulikože koji bi želili da kukavni težak bude uvijek njihov rob, kao što je bio dosad.

Naš težak je neprosvijetljen. Ko je tome kriv, neg dosadašnje gospodske stranke, koje su na račun jednog težaka popim i fratrim kuće i štale gradili a za mali puk se ni nemislili, a on kukavac neuk trpio.

Što velikom kamatom, što dohodkom, što jadni neuki težak dava, kukavni težak je izcrpio sve svoje sile, toveći nezasitne gulikože. Težak od svoga rada, mora plaćati porez državni, pokrajinski i občinski, tolike takse, mora plaćati popa, fratra, (mise, vešaria, pogrebe, vinčanje, krštenje, krizme) popravljati crkve, kupovati mnoge i nepotrebite stvari u crkvi, kao n. pr. bacati lijepe stare slike a kupovati nove nevaljane itd.; mora davati gospodi, popim, fratrim dohodak sa svojih

zemalja, i to čist dohodak bez ikakova troška njihova, mora davati za dug koji je od nevolje dužio ogromne kamate; a gdje je sad bolest i druge nevolje, gdje je slaba godina, nerod, i tako dalje?

Ko bi sve nabrojio, što mora plaćati i davati naš siromašni težak, i to redovito svake godine. Imao, ne imao, morao je stvoriti za njih, a za nj da i nebi ostalo ništa, to njima nije stalo. A naš neprosvjetljeni težak ipak sve je to davao i plaćao, jer su ga razne krvopije tako varale, samo kako oni mogu gospodovati nad njim, a nije im bilo stalo, ako težak mora gladovati. Ali danas je težak počeo otvoriti oči, danas težak stvara svoju pučku stranku, u kojoj se mora boriti za svoja prava, iz koje mora izaći pobjednikom.

Nekoliko težaka.

*

Iz Skradina nam pišu U broju 221 bogoljubnog lista „Hr. Rieči“ ima jedan dopis iz Skradina, u kom poznata klika trubi laž i napada na Defilipiša jer, tobože, ovaj je sastavio jednu prijavu c. k. kot. Poglavarstvu na ime nekog Pilipa Pulića, protivno želji ovog posljednjeg. Stvar stoji ovako. Pilip Pulić pitao je dozvolu kod Općine, da može prodati svoje vino u konobu po drugoj osobi. Općina je odbila prošnju, jer da on neće lično prodavati vino, već preko druge osobe. Na to Pulić utekao se Poglavarstvu dokazujući da je općina dozvolila bivšem vijećniku Mirku G. da može preko drugog prodavati svoje vino, što je isto dozvolila i M. B. da i on preko druge osobe prodava svoje vino, a uskratila istu stvar utočniku Puliću. Pitamo: je li istina ono što navodi utočnik ili nije? Ako jest kao što baš jest, zašto općina strančari? Čekamo odgovor. A što se tiče da Defilipiš guli i globi narod za uroke što ih čini strankama, mi pozivljemo dopisnika neka iznese dokaze o tome, a mi ćemo ga poslužiti hrpom dokaza, da baš u pisarni općinskoj primaju se novci za uroke i molbenice, koje se nikad i ne učine i da će naš Sud se baviti jednim takovim poslom, ali ne proti Defilipišu, već protiv nekog drugog.

RAZNE VIJESTI.

Pouzdanu užu sastanak naše stranke, koji je imao biti u prošlu Nedilju na 11 sati, bio je u prošlu subotu na 6 sati popodne. Uzrokom toj promjeni bilo je to, što je naš drug D.r A. Makale morao se naći u Spljetu radi porotne rasprave kao branitelj.

Na ovom pouzdanom sastanku skupilo se ipak oko 100-150 naših Kremenjaka, t. j. oni, koji su mogli biti javljeni a nijesu bili za poslom u polju. Sastanak je otvorio D.r Iljadica, kazavši u malo riječi svrhu sastanka, da je, na ime, došlo doba da se predju lokalne granice te da jaka stranka Kremenjačka uhvati se u jedno kolo sa hrvatskom pučkom naprednom strankom u Dalmaciji i Hrvatskoj, kad i onako jedne i druge vodi ista misao zdrave pučke napredne politike. Na to je predstavio sastanku D.ra Makalu kao druga, odličnog prvaka u vodstvu stranke.

D.r Makale u oduljem lijepom govoru istakao je uzrok, koji ga vodi ovamo po nalogu samog vodstva stranke u Spljetu te iznio u glavnim crtama vas program rada, koji će stranka naša u Šibeniku morati provesti. Predočio je napredak i rad stranke naše u Spljetu, ističući jednakost odnošaja jednih i drugih. U svojoj prirodjenoj čednosti D.r Makale naglasio je da on netraži slave vodstva, nego ga vodi dužnost da kao

dobar, iskren radnik prione skupnom radu oko podignuća naroda na polju prosvjetnom i ekonomskom.

Sakupljeni su ga slušali pomnjivo sa velikim zanimanjem, te mu više puta odobravali a na koncu pozdravili njegove riječi pljeskanjem i klicanjem.

Još je nekoliko riječi rekao D.r Iljadica i time skupština svršila.

Mjesna organizacija stranke provešće se što prije. Time, što se evo dva najveća grada u Dalmaciji, u kojima naša stranka imade ogromnu većinu naroda uza se, što se, velju, Split i Šibenik hvataju u jedno kolo, da pod jednim imenom **hrvatske pučke napredne stranke** povedu narod u borbu za pučka prava, naša stranka postaje najjačom i najvećom strankom u Dalmaciji i Hrvatskoj. I proti takoj ogromnoj stranci svega puka hrvatskog može biti sile i nasilja, ali to sve može biti za koje vrijeme. Jer je glas puka, glas Boga velikoga, a svaka je sila za vremena.

Kaznena rasprava protiv J. Drezge, bivšeg pisara D.ra Krstelja, načelnika našeg grada, uslijed tužbe našeg urednika, bila je prošle Subote. Kako znamo J. Drezga, koji je „zanemarenog odgoja“ i odgovorni urednik „Hrv. Rieči“, izdajnički je napao na našeg urednika i udario ga nenadno šakom u uho i potegao se dva puta nogom da ga dohvati u mošnjie, al ga srećom nije dohvatio. Našeg urednika zastupao je naš vrijedni prijatelj D.r Ante Makale, a izgrednika i napadača Drezgu D.r Ivan Krstelj iz Kućišta, načelnik grada i glava mjesnog redarstva, koje je zvano da čuva red i mir i sigurnost gradjanstva (Ma je li moguće?). D.r Makale izrekao je tom prigodom krasni govor, u tonu veoma mirnom i dostojanstvenom, kako mogu govoriti ljudi odličnog odgoja i istaknute izobrazbe. Ko je bio prisutan uživao je slušati onako lijepo razlaganje, puno sadržaja, koje je pokazalo kako D.r Makale uz lijepi dar govora posjeduje osobito lijepu erudiciju i vještinu pravničku i obilatou opću kulturu, bez koje jedan advokat prikazuje se prazan i dosadan, kao prosti vikač. Govor mu je bio od velikog dojma na sve mnogobrojno slušateljstvo, a blagi i mirni ton upravo je odgovarao onoj snazi uvjeravanja i osvjedočavanja, koje je spontano probijalo iz pojedinih i veoma sretnih tačaka njegove argumentacije. Mi ovdje čestitamo D.ru Makali, a čestitamo i Šibeniku i našoj stranci, što dobivaju u njemu — kako smo se u Subotu uvjerali — ovaku vrijednu mladu silu. Dični pak naš starac i odlični šibenčanac D.r Fontana, koji je do danas sâm, usprkos odmaklim godinama, morao držati front protiv mnogih, dobiva evo odlična mladog druga. Naša mlada stranka još višom je harnošću obvezana prama ovom odličnom starcu, što je on — premda stari narodnjak — gojio prama našoj mladoj stranci tako veliku simpatiju i uvijek bio spreman izaći na poprište, toliko da se mi naučismo gledati u njemu oduševljenog i zanosnog pristašu naše pučke stranke, a to je bila okolnost, koja je nama svima godila. Gledasmo sa zadovoljstvom, kako je u subotu pri prvom susre'aju od srca stisnuo desnicu d.u Makali kao otac svom sinu.

Žao nam je što prama govoru d.ra Makale nemožemo usporediti govor D.ra Krstelja. I preko voje moramo konstatovati, da je njegov govor učinio na nas veoma loš dojam. Ona pusta vika, koja vrijedja uši i stonira svaki i malo finiji ton, po našem mišljenju nedolikuje ni samom mjestu tihe sudbene aule. Onaka vika pravi u tom pogledu strašni diskord, te štetuje samom govorniku. Kad bismo bili gdje na pazaru ili na ribarskom vodilu srdelica, to bi se dalo razumjeti. Pa

i tu opet trebalo bi da čovjek bude pazarlija il ribar. Inače neide svakome.

Ova ružna mana može da dolazi ili od lakog podražnja živaca ili pomanjkanja argumentovnog predmeta. A oboje je ružno. Za to mi — premda polit. protivnici — svjetujemo D.ra Krstelja, ako je uzrokom ono prvo, da se nedraži odviše i lako, nek se drži tvrdo i hladno; ako je uzrokom ono drugo, onda nek čita što moguće više dobrih knjiga. Nek bude uvjeren, čitanje mnogo vrijedi. Stiču se misli, širi se vidokrug i dobiva i finoća, ugladjenost riječi žive i pisane (Viš, kako naš Kremenjak piše fino, ka prva gospođa pod kapelinom).

Rasprava je trajala preko jednog sata a sudac je osudio krivca po §§. 411 i 496 I. i II. st. K. Z. na četiri dana zatvora i isplatu troškova, uzevši kao olakšicu i to, da je Josip Drezga, urednik „Hrv. Rieči“, zanemarenog odgoja.

Zastupatelj našeg urednika odrekao se troškova, jer da našem uredniku nije do troškova, čime je naš urednik htio odvratiti D.ru Krselju za troškove prigodom rasprave o glasovitom ispravku, kad je za povećati trošak uzeo sebi zastupateljem D.ra Gazzara i kasnije, nepozvavši ga računom na isplatu, učinio mu porub, samo da poveća opet trošak za 6 kruna. Tako da nehote izgleda, kao da se je polakomio za dobitkom i od kukavnih 6. kruna.

Obrana je uložila utok proti osudi. Naš urednik ništa. —

Papirci sa subotnje rasprave protiv urednika „Hrv. Rieči“. Kad je sudac ispitivao odgovornog urednika „Hrv. Rieči“, odgovorni urednik htio je bubnuti jednu neistinu, da je naime, prije neg je udario našeg urednika, njega upitao „hoće li oprovrci ono priopćeno“. To je prvi dokaz furtimaškog odgoja ljudi okolo fra ludrovice, što se štampava u općinskoj kući u Krsteljevoj štampariji. Ovaj furtimaški odgoj, kojeg je gosp. sudac nazvao „zanemarenim odgojem“, pokazao se i u daljem preslušavanju krivčevu, kad je odgovorni urednik „Hrv. Rieči“ sa ponosom izrekao pred sućem neuljudne riječi: „a tad sam ga udario dva puta nogom u bolji dio tijela“. Na ove uvredljive i nepristojne riječi, učinjene na mjestu, gdje se zahtjeva osobita pristojnost, zastupatelj našeg urednika D.r Makale upozorio je gosp. suca i uz to tražio, da budu unešene u zapisnik, a mi smo čekali, kad će gosp. sudac iz svoje vlasti s mjesta dati odvesti u zatvor gosp. urednika ovakog zanemarenog uzgoja, koji nema poštovanja ni prema mjestu, gdje se nalazi, ni prema sucu, pred kojim stoji. Ali g. sudac, sigurno obzirujući se na zanemareni odgoj, prešao je preko toga i ostavio ga na miru. Mi mu nezamjeramo za to. Gdjegod valja gledati kroz prste, tim više kad je ko puko sredstvo drugoga. Samo nam je žao, što vlasnik tiskare, gdje se štampava naša ljucka fra ludrovica, onako preuzetno hoće, da se unese u zapisnik drugo, neg je njegov branjenik kazao. Odgovorni urednik veli jedno, a vlasnik tiskare hoće da se zapiše drugo. E, to je ma'o previše. Ma, fala Bogu! Bilo i prošlo. Naš urednik bio je odlučio oprostiti svom za nevolju kolegi, ako se bude na raspravi ponašao pokajnički; al kad je onaku uvredu neljucku dobacio pred samim sućem, e, onda prestaje svaka.

Poslije onako krasnog govora D.ra Makale uzeo je riječ naš poteštata. On je počeo svoj slabi govor ovim doslovnim riječima po stenografiji: „**Utisak** govora gosp. D.ra Makale učinio je na mene **utisak**...“ Odmah iza ovih riječi vidilo se, da neće biti sretan u obrani. I nije bio. Govorio je dugo, vikao je kao razja-

ren fanatik, mavao rukama, tri koraka uzmicao, tri primicao, tri odmicao kao na pozornici, zacrvenio se od vike, al rekao nije ništa stvarna — premda su nas uši bile počele boliti od silne vike i buke.

Za njegovu gromopucateljnog govora dogodilo se nekoliko veselih, a nekoliko žalosnih upadica. Kad je razjareni Kućištanin opazio našeg pendula, razvikne se on na nj kao da igra na briškulu, a naš kremenjak, misleći da ga pita za uru, odgovori mu: još nije dvanaajsta, sad je stopro deseta ura. — A kad je na jedan uzvik branitelja hrvatskog barjaka naš urednik opazio, zašto napadač nije tražio Dorbića, gosp. Drezga mu odgovori: „i njega ću ka i tebe!“ *) Ove riječi gosp. sudac nije mogao čuti, jer je „**On**“ slijedio vikati. I „**On**“ se u toj vici i buci tako zaboravio, zanio, šta li, da je izvalio jednu krupnu, koja nedolikuje njemu ni kao načelniku, ni poglavici mjesnog redarstva, niti mjestu, gdje smo bili. Ma, molim Vas! Jedan načelnik grada, glava mjesnog redarstva koje ima da čuva **red i mir i javnu sigurnost**, i da kazni sve, što bi moglo to stanje da porameti, „**On**“, poteštata izrazuje se ni manje, ni više, nego, da je Drezga imao kao nekako pravo da je pograbbio revolver „**i revolver sasuo u tog Vašeg časnog gradjanina Marinkovića**“... Jesu li ovake riječi kadre, da poduče koga na dobro, sumnjamo. A bi li ko našao pod kapom nebeskom drugog ovakog poteštata, koji ovako govori, još više sumnjamo. A pristoje li se ove riječi jednom poglavici redarstva, jednom načelniku grada? tu netreba ni sumnjati. Znamo, da to za telad njegovu treba, al ovoliko preći granice i javno to reći, to je nečuvano; a moramo reći, da je nas obliavao stid za takove nečovječje riječi. To kod ljudi boljega odgoja pobudjuje užas. Jer, ako sutra koji od fanatika okolo njega, na koga trgne revolver, ko će za to odgovarati? To je perverzni odgoj!

Do čega dovodi slabo odgajanje ljudi okolo sebe, vidilo se najbolje taj dan na sudu, kad je sudac bio prisiljen dati po poslužniku izbaciti vanka blagajnika čiste stranke prava gosp. Kulića radi lošeg ponašanja. A to sve za to, jer se čovjek prema svom odgoju razgalamio, kao da je na skupštini čiste stranke, il kao da i on brani drugog kakvog Drezgu. A to je grehota.

Napokon je uz upadice svršio i govor braniteljev, pitajući u po glasa, da odgovornog urednika sudac osudi baren na globu. A kad je do tog zaključka došao, čemu onda kroz cijele po ure onako vikati kao van sebe i trošiti riječi, pa na koncu učiniti lošu figuru?!

Sudac je tad izrekao presudu i osudio, kako na drugom mjestu velimo. Sigurno bi bio napadača Drezgu i više osudio, al uzeo mu je kao olakšicu još i njegov **zanemareni odgoj**. U tom pogledu je gosp. sudac uprav pogodio našu misao. Jer i ono kućnog odgoja, što mu ga je dobri i čestiti pokojni otac dao, pokvarili su drugi. A tu je red praštati, u koliko se da.

Čujemo, da je gosp. odgovorni urednik ljuckog Krsteljevog glasila, odmah, kako je izašao sa suda, zaprijetio, da će još gore napasti našeg urednika. Naš urednik sad nezna šta ima činiti za sigurnost svoje osobe. On je već prije učinio shodan korak kod c. k. poglavarstva, ali mu je ipak užasno pri pomisli, da bi on imao biti prinudjen i doveden u ono stanje, gdje bi se onaj korak, pri nužnoj obrani, morao dovesti do skrajnih granica. To je odurno i pomisliti pravoj i poštenoj ljuckoj duši. Za to upozoravamo c. k. poglavara i žandarmariju na ovu okolnost.

*) Na ove riječi, kažu nam, da je neko iz publike opazio: šo, kašlju ti kokoše!

Nova prijetnja? Kažu nam ljudi, da je neki Andrijaš, kad je svršila subotnja rasprava, sa prozora svoje kuće izrekao neke riječi, koje odaju nove prijetnje i nove napadaje, jer da ono nije bilo ništa.

Pitamo mi, što je ovo? Hoće li se metnuti red među gospodu od stranke na vlasti na vrijeme, ili će se početi stavljati red, kad počme lupanje i krvarina? Vidićemo, a ovo bilježimo.

G. K. kotarskom školskom Vijeću u Šibeniku. U našem mjestu, postoji muška dvorazredna učiona. — Naprotiv pravicama, koje imamo uživati; ovdje kod naše škole, ima već 3 godine, da jedno učiteljsko mjesto, pokriva gospodja učiteljica G. Marković-Kirigin.

Pitamo, na temelju kojega zakona to biva? i usljed kojega uzroka kotar. škol. Vijeće nije otvorilo prošlih godina natječaj na mjesto jednog učitelja kod naše muške dvorazredne škole? Ne samo da prošlih godina nije bio otvoren natječaj, ali na žalost i ove godine još nevidimo ništa. Zašto to?

Mi, koji našim novcem i trudom uzdržavamo školu, zahtjevamo da konačno bude otvoren natječaj na mjesto jednog učitelja, a slučajno, kad nebi bilo natjecatelja, neka prevremeno pokriva učiteljsko mjesto, jedan učitelj, a ne učiteljica.

Mi jadni siromasi, u ovim godinama, ako nemamo odklen platiti poreza, eto ti rubacine, dočim starija vlast oglušiva se nekojim našim pravednim zahtjevima.

Do koga je neka se makne!!

Prvić-Šepurina, 18/3. 1908.

Seljani (slijede potpisi).

Milodari „Kola“. Doprinijeli su na korist Hrvat. muz. društva „Kola“ u Šibeniku, da počaste uspomenu muz. prof. Matavulja: g. Krste Iljadica 2 K. Da počaste uspomenu pok. Marije Kukura: gg. Paško Rora 2 K, Pere Škarica 2 K, Pio Terzanović 2 K. Da počaste uspomenu pok. Vicka Marenzi: gg. Pio Terzanović 2 K, Guerrino Fulgosi 2 K, Niko Perica 1 K. i g.dja Margi ud. Arašić 2 K.

Najsrdahnije zahvaljuje Uprava „Kola“.

ŠALA I SATIRA.

Šala: Je s' bila na raspravi?

Satira: Jesam.

Šala: Je s' čula sve? šta ti se čini?

Satira: Bolje, brate, govori vaš kremenjak neg naš slevenjak.

Šala: Govoriš li iskreno?

Satira: Ma, viruj u dušu! Vidi se, da je vaš osoba fina, čovek od znanja i pameti.

Šala: I je, brate. Je s' vidila kako lipo i mirno govori?

Satira: Ma, kako ne. A onaj naš furtimaš razvikao se ka lud; lipo me bilo stid....

Šala: Bilo ga je strašno čuti. A je s' vidila one komedije?

Satira: Gore neg komedije. Ja sam čekala sve čas po čas, kad će vrciti na stol ka razjaren pivac.

Šala: A ono o revolveru? — šta kažeš?

Satira: Šta 'š da ti kažem?! Valja da je izgubio glavu, pa neznao šta govori.

Šala: A ja mislim, da je nehote pokazao papke. Šta ne?

Satira: Strašno! Sramotno! Još to govori kao načelnik?! Ono će reći: za prvu rič ko ti reče, a ti — fajer — bum!

Šala: Vire mi, tako je.

Satira: Pa onda, u Šibeniku je vražja kuća. — Ja neznam! Ja nisam nikad mislila, da je ovaki. — Posli onih riči, bilo bi za nj najbolje, da se odreče načelnštva i vrati se svojoj kući.

Šala: Nek čini što hoće, al kao načelnik ono ne smi reći. On mora pače miriti.

Satira: Ma naravski! dakako! Da je imao pameti, imao se neprimiti ni obrane jednog uličarskog izgrednika, već ga kao načelnik dati zatvoriti u slipić; a kamo li još reći, da je imao sasuti revolver u protivnika. — To je užasno, nečuveno! To još nijedan načelnik pod kapom nebeskom nije rekao.

Šala: Tako je. Je li mu bilo bolje stati kod svoje kuće!?

Satira: I uzeti libar u ruku.

Šala: Ma, ako će i veslo....

Satira: A znaš da bi bio dobar mornar?

Šala: Paron de' barka. — Bog!

Preporučujem št. općinstvu moju novu i bogatu

URARIJU I ZLATARIJU

— u gradu (Medjugarim) —

CIJENE UMJERENE.

Eugen Pettoello — Šibenik.

13-26

**TISKARNICA IVAN
SFAGLINATZ - ŠIBENIK**

Preporuča se Št. općinstvu za izradbu radnja, kao: Oglasa, Prijava, Okružnica, Trgovačkih, uredovnih i župničkih obvoja, Računa, listića s nadpisom. = Memoranduma, Opremnih listova. = Ugovora, Poziva, Tražbica. = Svakovrstnih perforiranih i paginiranih cedulja. = Posjetnica raznih vrsta i veličina. = Poziva i programa. = Lutričkih srećaka. = Vjenčanih prijava. = Zvonjelka. = Mrtvačkih oglasa. = Dopisnica. = Natpisa, itd. itd.

VELIKO SKLADIŠTE OBVOJA SVIH VRSTA CIJENA I BOJA. HARTIJE OD NAJPROSTIJE DO NAJFINIJE.

Gotovo izvršivanje uz cijene sasvim umjerene.